

Skärtorsdagen

Beredelseord

Lukasserien

*Rena, O Gud, våra hjärtan och samveten,
så att din Son, när han kommer till oss
finner en beredd boning.
Genom samme din Son, Jesus Kristus, vår Herre.
Amen.*

”Hur har jag inte längtat efter att få äta denna påskmåltid med er, innan mitt lidande börjar.”

Ja, så börjar Jesus den sista måltiden med sina lärjungar. Han har längtat, trots att han vet vad som väntar efteråt. Men den här måltiden vill han ändå inte ska överskuggas av det mörka som kommer. Den här måltiden vill han ska vara en glädjens måltiden, ett gott minne.

Om vi själva var samlade tillsammans med våra närmaste, den sista kvällen innan vi skulle resa bort någonstans. Om det skulle bli den sista måltiden för en lång tid. Vad skulle vi säga? Vad skulle vi göra?

Vi skulle säkert vilja att våra närmaste skulle få en minnesbild, ett minne av oss som de kunde bära med sig i sina hjärtan. Vi skulle med andra ord vilja lämna kvar något av vår närvaro hos dem. Finnas kvar i deras tankar och sinnen.

Det är just detta som Jesus gör när han instiftar nattvarden. Mer konkret än någon annan har Jesus lämnat kvar sin närvaro på jorden. Vid sin sista måltid så knöt han sin närvaro till brödet och vinet, genom vilka vi kan få del av honom.

Bröd och vin, det är både vardag och fest. Brödet var basmaten på den tiden, det människorna huvudsakligen levde av.

Utan mat och dryck kan vi inte leva, det är något som vi alla förstår. Allt bröd är livets bröd, bröd för livet. Mat och dryck betyder rent konkret liv.

Men en måltid är mer än mat och dryck, mer än bara näringsintag. En måltid är också gemenskap, människan som är skapad för att älska kan inte leva utan gemenskap. Den här måltiden ger oss gemenskap, inte bara med varandra utan även med Kristus. Det är han själv som är värd och som bjuder in oss. Han bjuder in oss att ta plats vid bordet.

I denna måltid besvaras frågan: vem är Gud? Han avslöjar sitt väsen för oss ikväll. Ingenstans blir detta tydligare än när han bryter brödet, delar ut det och säger: ”Detta är min kropp.” Guds väsen är att ge ut sig själv, ge av sitt liv.

Kristus väljer att bli mat och dryck för oss, för mer konkret än så kan han inte visa att vi lever av honom. Gud är själva Livet och det är genom att ta emot Gud som vi lever, och när vi går fram till nattvardsbordet så tar vi emot honom.

Nattvardsbordet har en oändlig utsträckning i både tid och rum. När vi samlas kring det så deltar vi i en gemenskap som startar med apostlarna i ett rum på ovanvåningen i ett hus i Jerusalem. Bordet har nu sträckt sig över hela världen och över 2000 år. Den här kvällen så firas det mässa i varje hörn på vår jord.

Det är inte så att samma måltid upprepas gång på gång utan snarare är det en pågående måltid som vi deltar i. Och vi delar gemenskapen med alla kristna som levat, som lever och som kommer att leva. Vinet och brödet är fortfarande Jesus kropp och blod, vi är med om samma sak som de första lärjungarna.

Detta är ett mysterium, en hemlighet, en försmak av himmelriket. Och låt oss nu, lägga av allt som kan hindra oss från att ta emot Gud, allt det som kan stå i vägen mellan Gud och oss.

Låt oss därför komma till honom och be och bekänna vår synd och skuld så att i rätt kan fira de heliga Mysterierna.